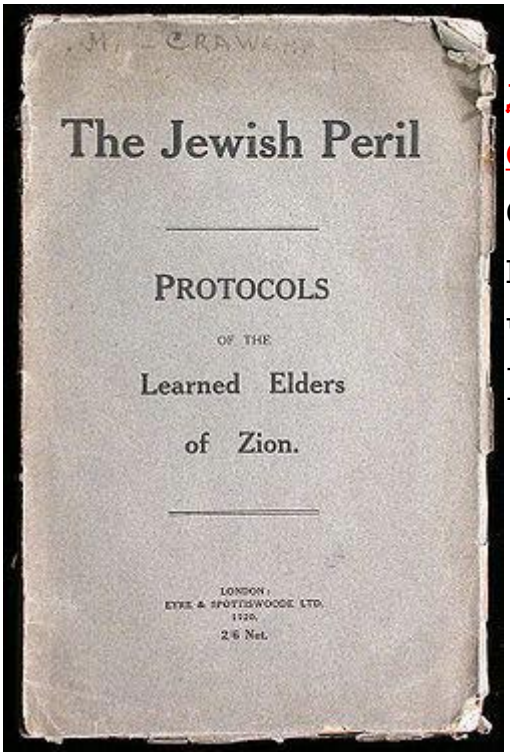
11.08.2020 г. / 07:02:32

Вяра

Есхатология в края на човешката история - II-ра част

Следващите думи обобщават в едно изречение идеята на целия сатанински театър, режисиран от управляващите ни луциферианите - иудеи и иудомасони, които подготвяйки морала на човечеството за приемане на идващия техен месия антихрист, ИЗПЪЛНЯВАТ ГЛАВНАТА ЦЕЛ НА ДЕМОНИТЕ, **КАТО ПРЕМАХВАТ ОТ ХОРАТА „ОХРАНИТЕЛНАТА БОЖИЯ БЛАГОДАТ, РАЗВЪРЗВАТ СИЛАТА НА ДЯВОЛА НАД ТЯХ И ДАВАТ ВЪЗМОЖНОСТ НА МРАЧНИТЕ ДУХОВЕ ОТ ПРЕИЗПОДНЯТА ДА ИЗПЪЛНЯТ ПОДНЕБЕСНОТО ПРОСТРАНСТВО С ПРИСЪСТВИЕТО И ДЕЙСТВИЯТА СИ, ЗА ДА ПРЕЛЪСТЯВАТ НАРОДИТЕ И ДА СЪБЛАЗНЯТ, АКО Е ВЪЗМОЖНО, И ИЗБРАНИТЕ**“.

Целенасочената деморализация, дебилизация, духовно и физическо отравяне на „гойското стадо“, еврейския елит обяснява по следния начин в своите „Протоколи на Цион“, чиито автор е иудеинът Ашер Гинсберг:

„ЮДЕИТЕ ВНУШАВАТ НА НАРОДИТЕ СВОБОДА И РАЗПУСНАТОСТ НА НРАВИТЕ, ЗА ДА ГИ ТЛАСНАТ КЪМ ПИЯНСТВО И РАЗВРАТ. Погледнете пияните, оглупели от вино гои, на които правото за безмерното му употребление е дадено заедно със свободата… ЮДЕИТЕ ФАЛШИФИЦИРАТ НАУКАТА И ЗАБЛУЖДАВАТ ВСИЧКИ НАРОДИ. Нека за гоите да играе най-главна роля онова, което ние сме им внушили да считат за повеление на науката, на “теорията”… ЮДЕИТЕ ПОДГОТВЯТ УСПЕХА НА РАЗРУШИТЕЛНИТЕ УЧЕНИЯ. Обърнете внимание как ние подготвихме успеха на дарвинизма и марксизма. Разлагащото влияние върху гоевските умове на тези теории, поне за нас, юдеите, трябва да бъде очевидно… ЮДЕИТЕ РАЗВРАТИХА ДЪРЖАВНИТЕ ИНСТИТУТИ, ОБРАЗОВАНИЕТО И ВЪЗПИТАНИЕТО. Ние засегнахме правовия ред и заменихме този ред с либералния безпорядъчен произвол. Ние засегнахме правосъдието, изборните учреждения, печата, свободата на личността, а най-главно, образованието и

възпитанието като крайъгълни камъни на свободния живот... ЮДЕИТЕ РАЗВРАТИХА МЛАДЕЖТА. Ние зашеметихме, опиянихме и развратихме гоевската младеж посредством възпитанието, като й внушихме известни на нас лъжливи принципи и теории (чрез създаването на субкултури, псевдоценности, внушаването на измамни свободи, които разрушиха семейните отношения и националните идеали – б.ред)...

ЮДЕИТЕ, КОИТО НАСАЖДАТ БЕЗБОЖИЕТО, ЩЕ НАЛОЖАТ НА ВСИЧКИ ЮДЕЙСКАТА ВЯРА... Ожесточената борба за превъзходство в икономическия живот ще създадат студени и безсърдечни общества. Тези общества ще получат пълно отвращение към религията. Тяхното ръководно начало ще бъде само сметката, т.е. златото, към което те имат истински култ, заради материалните наслаждения, които то може да даде... ЮДЕИТЕ ПОДРИВАТ ХРИСТИЯНСТВОТО. Ние вече се погрижихме да дискредитираме гоевското духовенство, а с това и да разстроим делото му, което би могло да ни пречи твърде много. Влиянието на духовенството върху народа се понизява всеки ден. Свободата на съвестта сега е провъзгласена навред и християнската религия ще рухне...

ЮДЕИТЕ ДЪРЖАТ В РЪКА НАРОДИТЕ ЧРЕЗ НАЙ-ВЕРНИТЕ СИ ОРЪДИЯ – МАСОНИТЕ. За да не може ръката на слепия народ да се освободи от нашето ръководство, ние трябва винаги да се намираме в тясно общуване с него, ако не лично, то чрез най-верните си слепи оръдия – братята масони... МАСОНСТВОТО СЛУЖИ ЗА НЕПРОНИЦАЕМО ПРИКРИТИЕ НА ЮДЕЙСКИТЕ СИЛИ. Кой и как може да събори една невидима управляваща сила,

която е скрита зад официалната власт?.. Глупаците въобразявайки си, че следват органа на своята партия, ще вървят след знамето, което ние издигаме пред тях. Ние, според нуждата, ще възбуждаме, или ще успокояваме умовете по политически въпроси; ще ги убеждаваме, или ще ги въвеждаме в заблуждение, като печатаме ту истина, ту лъжа, ту данните, ту техните опровержения, в зависимост от това, дали те са приети добре или зле…

Необходимо е непрестанно, във всички страни, да се объркват отношенията на гражданите,.. да се преуморяват от БЕЗРЕДИЦИ, вражда, борби, ненавист и БОЛЕСТИ и пр. всички, така че гоите да достигнат положение да не виждат друг изход, освен да приемат нашето пълно господство…

ОБЩЕСТВЕНИЯТ ХАОС ЩЕ НАЛОЖИ ЮДЕЙСКОТО ГОСПОДСТВО. Ние така ще изтощим гоите, че ще ги принудим сами да ни предложат международната власт, която, поради това, че сме навсякъде по света, ще може без всякаква спънка да обхване всички държавни сили на света и да образува свръхправителство.

ЮДЕИТЕ ЩЕ НАЛОЖАТ НА СВЕТА СВОЯТА РЕЛИГИЯ; - ЮДЕЙСКИЯТ МОНАРХ ЩЕ БЪДЕ СВЕТОВЕН ПАТРИАРХ. Когато царят израилев сложи на свещената си глава КОРОНАТА, която Европа ще му поднесе, той ще стане патриарх на света…“.

Разлагащото действие на тази сатанинска идеология върху българското общество и неговата основа – образованието, е забелязано и добре описано още в началото на предния век *(книгата е писана във връзка с атентата в църквата "Света Неделя" през 1925 г.)*:

„Религиозно-нравствената, а редом с нея и националната катастрофа на българския народ биде подготвена от много страни и много фактори. Най-много обаче, в това отношение биде извършено чрез нашето училище... **Отравянето душата на българската младеж и на българския народ е най-голямото и най-страшно престъпление, което досега е било извършено на българска земя!..**

Първият основен недъг на нашето училище се състои в това, че то само обучава, а не възпитава *(ДНЕС ТО ВЕЧЕ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО РАЗРУШАВА ВЪЗПИТАНИЕТО И РАЗВРАЩАВА УЧЕНИЦИТЕ - б.р.)*. То обръща изключително внимание на ума и пренебрегва съвършено душата. То дава само познания и не отглежда почти никакви добродетели. То развива само способностите на ума и атрофира силите на душата. То изостря само студения разсъдък и сподавя топлото жизнено чувство. То взима само главата на ученика, тъпче я със сухи и мъртви познания, създава обикновено в нея един хаос от истини и заблуждения, и най-често, вместо да просвети ума, то го покрива с мрак. **Не рядко то използва главата на ученика, за да влее през нея като през съсъд отрова в неговата душа...**

Нашето училище не само се занимава изключително с ума и игнорира душата на детето, но върши нещо много по-страшно: то въобще отрича душата! Това е вторият

смъртоносен недъг в нашето училище…

То презира тая божествена същност в човека. То признава само материята, само плътта и отрича душата. То се стреми да заличи съществената разлика между човека и животното и гледа да внуши на нашите младежи, че техните прадеди са били човекоподобни животни и че те са от животински произход. При такива внушения ясно е, какъв мироглед ще могат да си образуват тези младежи и какви заключения ще си направят те за себе си и за своя живот… Нашето училище е материалистично.

Нашето училище обаче отрича не само човешката душа: то отрича и вечния, абсолютния Дух, от Който човешката душа е само дихание. **Нашето училище отрича Бога… Нашето училище е атеистично… Атеизмът означава победа и тържество на демоничното начало, а материализмът – победа и тържество на животинското начало в човека и живота. Атеизмът иска да демонизира човека, а материализмът се стреми да го превърне в животно. И единият, и другият, които имат еднаква същина, преследват една и съща крайна цел: разрушението на човешкия образ в човека, унищожението на човека в човека!..** След като внесоха в нашето училище духа на отрицанието и разложението, те прогониха оттам и националния дух и се опитаха да заменят тоя дух с духа на интернационализма и безотечествеността… Най-напред биде изхвърлено религиозно-нравственото обучение, премахната биде оная благородна творческа дейност, чрез която се подхранват идеалните устреми в младата душа… На такава анархистична нравственост, лишена напълно от морални основи и морални принципи, се учат нашите деца в училището! Духът на отрицанието прониква не само отделните

предмети, но и цялата училищна система, а тъй също и голяма част от нашето учителство. **За съжаление много учители станаха провъзвестници на материализма, атеизма и социал-анархизма, както в училището между младежта, тъй също и всред широките народни маси…**

Озлобени хора (*най-вече иудеи и иудомасони богоборци – б.р.*) пренесоха у нас от чужбина тези разрушителни зарази, с които те отровиха душата на нашата младеж и на нашия народ и разклатиха основите на нашето съществуване…“

От книгата на Вангел Симов Разумов „Кризата в нашето училище“

(Православни будители ПРЕДУПРЕЖДАВАТ, ЧЕ ЦИТИРАНИЯ ИЗТОЧНИК Е БИЛ ДУХОВНИК В ИЗПАДНАЛАТА В ЕТНОФИЛЕТИЧЕСКА ЕРЕС Б“ПЦ“ , в която тя продължава да пребивава, НАРЕД С ВСЕЕРЕСТТА НА ИКУМЕНИЗМА. В ЧАСТИ ОТ ТВОРБАТА СИ АВТОРА ВЪЗХВАЛЯВА ПРОТЕСТАНТИЗМА И НЕГОВИТЕ „ДУХОВНИ ЦЕННОСТИ“. КАТО РЕЗУЛТАТ ОТ ЕРЕСТА, В НАШИ ДНИ НЕГОВАТА ЦЪРКВА ВЕЧЕ Е УПРАВЛЯВАНА ОТ СЪЩИТЕ АНАРХО-КОМУНИСТИ И ГРУБИ МАТЕРИАЛИСТИ, ОТ КОИТО ТОЙ ПРАВИЛНО СЕ ВЪЗМУЩАВА, КОИТО СА И ИУДОМАСОНИ).

Схемата за разбиване на християнските ценности в България е започната от революционерите масони, техните **ЕТНО ПОПОВЕ** и тяхната създадена от султана "църква", продължена е от фашистите езичници, богоборците комунисти и демо(**но**)кратите глобалисти – **ВСИЧКИ ТЕ ИУДОМАСОНИ, СЛУГИ НА ИДВАЩИЯ ИУДЕИН АНТИХРИСТ**.

Подобни процеси са произтичали и в останалия свят.

Ето например част от интервю на Ана Греъм казано след 9/11, представящо **ГРАДАЦИЯТА НА ОБЩЕСТВЕНАТА ДЕГРАДАЦИЯ** в отдавна отделилия се от Бога и протестиращ срещу Него еретически католико-протестантски запад:

„Вярвам, че Бог е дълбоко наскърбен от това, което стана, както и самите ние сме, но дълги години ние казвахме на Бог да се махне от училищата ни, да се махне от правителството ни, да се махне от живота ни... Как можем да очакваме Бог да ни даде благословението Си и защитата Си, ако искаме от Него да ни остави на мира?" *(**Тези процеси са започнали още от схизмата над папите, от Мартин Лутер и от блудните английски крале, прилежно отделили народите си от Бога. Описаното по-долу е краен и закономерен резултат от тези действия** - б.ред.).*

Нека помислим! Мисля, че се започна, когато Маделин Мърей О'Хеър (тя загина - тялото й беше намерено наскоро) протестираше, че не иска никой да се моли из нашите училища. И ние казахме: "Добре".

След това, някой каза, че не е нужно да четем Библията в училищата - Библията, която казва: "Не убивай! Не кради! Обичай ближния си както себе си!". И ние казахме: "Добре."

След това д-р Бенджамин Спок каза, че не бива да наказваме децата си, когато грешат, защото чувството им за човешко

достойнство ще се накърни и можем да им създадем комплекс за малоценност. И ние си казахме: "Един специалист знае какво говори." И отговорихме: "Добре!"

След това някой умен член да директорски борд на някакво училище каза: "Понеже момчетата са си момчета, дайте да им дадем достатъчно презервативи, че да могат да си правят кефа, както им се иска... И няма да сме длъжни да казваме за това на родителите." И ние казахме: "Добре."

След това някой каза: "Нека дъщерите ни ако искат, да си махат бебетата, като забременеят, и нека са свободни да не казват за това на родителите си." И ние казахме: "Добре."

След това някой каза, че е по-добре учителите и възпитателите да не наказват учениците в училищата и колежите, и директорите на учебни заведения им забраниха да докосват който и да е ученик, независимо от поведението му, защото "не искаме да си създаваме лошо име и да ни дават под съд". И ние казахме: "Добре!" (Има голяма разлика между побой и възпитание!)

След това някой от управляващите по върховете каза, че няма значение какво правиш насаме, стига на работа да правиш това, за което ти плащат. И съгласявайки се с него, ние казахме, че няма значение за никого (вкл. за президента) какво върши скришно, стига иначе да си върши работата, и икономиката да е добре.

След това някой каза: "Хайде да печатаме списания със снимки на голи жени и да ги наречем благотворно и разумно оценяване на красотата на женското тяло." И ние казахме: "Добре!"

След това някой друг взе това "благотворно" начинание и направи още една крачка, като започна да публикува снимки

на голи деца, и още една – като ги пусна в Интернет. И ние казахме: "Добре, човекът си има право на свобода на словото."

След това развлекателната индустрия каза: "Нека правим телевизионни шоута и филми, пълни с простащина, насилие и извратен секс. И хайде да записваме песни и да пишем текстове, които говорят за изнасилвания, наркотици, убийства, самоубийства и сатанизъм." И ние казахме: "Ами, това си е само развлекателен бизнес, шоу, нищо повече. Със сигурност няма странични ефекти и никой не го взима насериозно, така че – карайте нататък!"

Днес се питаме защо децата ни нямат съвест, защо не различават добро от зло, защо не им "пука", като убиват случайни хора, собствените си съученици, самите себе си. Може би, ако помислим достатъчно дълго и достатъчно дълбоко, ще се досетим защо. Мисля, че това има нещо общо с: "**ЖЪНЕМ ТОВА, КОЕТО СМЕ ПОСЕЛИ**".

След това се появи ученикът, който написа: "Мили Боже, защо не запази малкото момиче, което се самоуби в класната стая? Искрено Твой – загрижен съученик". И отговорът: "Скъпи ученико, Мен не ме пускат в училище. Искрено твой – Бог."

Интересно е как лесно хората се отвръщат от Бога и после се чудят защо светът отива към пъкъла. Интересно е как вярваме на всяка дума във вестниците, но не вярваме на това, което пише в Библията.

Интересно е как всеки иска да отиде в рая, стига само да няма нужда да вярва, мисли, говори и върши каквото и да е, което Библията казва.

Интересно е как казваме: "Аз вярвам в Бога", но вършим това, което прави сатана, който между другото, също много

добре знае, че има Бог!

Интересно е колко лесно съдим, но никога не се оставяме ние да бъдем съдени.

Интересно е как пускаме мръсни картинки по електронната поща и те се разпространяват за секунди като огън сред сухи тръни, но ако вземеш да изпратиш нещо, което говори за Бога, хората не се и замислят да го разпространят.

Интересно е как похотливото, просташкото, вулгарното и неприличното минават свободно през киберпространството, а обществени дискусии на тема Бог всячески се подтискат и в училище, и на работното място.

Интересно как някой е така "изпълнен с Христос" в неделя, но е абсолютно "невидим християнин" през цялото останало време... *(**типично за протестантския лицемерен запад и за подръжаващата му етнофилитическа България** - б.ред.)*

И как може много повече да съм загрижен за това какво мислят другите за мен, отколкото какво мисли Бог за мен?".

НИЕ МОЖЕМ САМО ОТНОВО ДА ПРИПОМНИМ, ЧЕ ТОЗИ НЯКОЙ, КОЙТО СТОИ ЗАД ОБРАЗОВАТЕЛНАТА СИСТЕМА, РАЗВЛЕКАТЕЛНАТА ИНДУСТРИЯ, ПРАВИТЕЛСТВАТА, БАНКИТЕ И Т.Н. Е СЪЩИЯТ ТОЗИ БОГОБОРЕЦ ИУДЕИН, КОЙТО РАЗПНА ХРИСТА, ИЗБИВАШЕ ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛИ, СЪЗДАДЕ ВСИЧКИ ЕРЕСИ, СЕКТИ, ЛЪЖЕ"РЕЛИГИИ", МАСОНСТВОТО, КОМУНИЗМА, ЛИБЕРАЛИЗМА, РАЗВРАТИ СВЕТА И ГО ПОДГОТВИ ЗА ИДВАНЕТО НА ОЧАКВАНИЯ ОТ НЕГО "МЕСИЯ", ИУДЕЙСКИЯ КНЯЗ - АНТИХРИСТ!

След като се отвърне от Бога, човек спира вниманието

единствено на себе си и поставя себе си за главна цел на своя живот и дейност.
Това вече е и поради факта, че след като е изоставил Бога, за него не съществува нищо по-висше от него самия, и особено поради това, че **след като по-рано е получил от Бога всяка пълнота, а сега е опустял от Него, той бърза и се грижи как и с какво да се изпълни. Образувалата се в него чрез отпадането от Бога, пустота непрестанно разпалва незадоволима с нищо, неопределена, но непрестанна жажда.**
Човекът е станал бездънна пропаст; с всички сили се мъчи да запълни тази бездна - но не вижда и не чувства напълване.
Поради това през целия си живот той е в пот, труд и големи подвизи, зает е с разнообразни неща, в които очаква да намери утоляване на изгарящата го жажда.
Тези неща поглъщат цялото му внимание, цялото му време и цялата му дейност. Те са първото благо, в което той живее със сърцето си. Оттук се разбира защо човек, поставяйки си за изключителна цел себе си, никога не е в себе си,а постоянно е извън, в сътворените или изобретени от суетата неща.
Отпаднал е от Бога, Който е пълнота на всичко; сам е пуст; останало му е като че ли да се разлее по безкрайно разнообразните неща и да живее в тях. Така грешникът жадува, грижи се, суети се за неща извън себе си и извън Бога, за много и разнообразни неща.
Затова характерната черта на греховния живот е, при безгрижие относно спасението, грижа за много неща, многогрижие (Лук. 10:41).
Оттенъците и нюансите на това многогрижие зависят от свойствата на образувалите се в душата пустоти.
Пустотата на ума, забравил за Единия, Който е всичко, ражда грижа за многознаене, разследване, изследвания, любопитство.
Пустотата на волята, лишила се от притежаване на Единия,

Който е всичко, ражда желание за много неща, **стремеж към притежаване на много неща или притежаване на всичко, така че всичко да бъде в наша воля, в наши ръце: това е любов към притежаването**.
Пустотата на сърцето, лишило се от наслаждаването на Единия, Който е всичко, формира жажда за много и разнообразни удоволствия или търсене на онези безбройни предмети, в които очакваме да намерим наслада за вътрешните и външните си сетива. **Така грешникът, намирайки се непрестанно в грижи за много знаене, много притежаване и много наслаждаване, се наслаждава, придобива, любопитства. Това е кръговрат, в който той се върти през целия си живот**. Любопитството примамва сърцето, очаква да вкуси удоволствие и увлича волята. **Че това е така всеки може да провери сам, като извърши наблюдение над движенията на душата си в продължение поне на един ден**.
Грешникът би пребивавал в този кръговрат, ако бъде оставен сам такава е природата ни, когато се намира **под робството на греха**. **Но този кръговрат се увеличава и усложнява хилядократно поради това, че грешникът не е сам. Съществува цял свят от лица, които само това и правят - любопитстват, наслаждават се, придобиват, които за тази цел са систематизирали всички начини за това, подчинили са ги на закони, поставили са ги като необходимост за всички, принадлежащи към тяхната сфера *(ТОЧНО ОПИСАНИЕ НА МАТРИЦАТА)***, които при взаимния съюз, достигайки неизбежно до съприкосновение, се трият един в друг и при това търкане само повдигат на десета,стотна и хилядна степен любопитството, любовта към притежаването и самонаслаждаването, като поставят в тяхното разпалване цялото си щастие, блаженство и живот. Това е суетният свят, чиито занимания, обичаи,правила, връзки, език, увеселения, развлечения, разбирания - всичко,

от най-малкото до най-голямото, е пропито от духа на тези три изчадия на многогрижието, за които вече бе казано, и представлява безотрадно крушение на духа на светолюбците. **Намирайки се в жив съюз с целия този свят, всеки грешник се оплита в хиляди пъти сплетената му мрежа, омотава се дълбоко, дълбоко в нея, така че и самият той не се вижда**.
Тежко бреме лежи върху цялата личност на грешника светолюбец и върху всяка негова част, така че **той няма сили да шавне дори мъничко не по светски, защото тогава ще трябва да повдигне сякаш многотонна тежест**. Затова и никой не се захваща и никой не мисли да се захваща с такава непосилна работа, **но всички живеят, движейки се по релсите, в които са попаднали *(КОЛОНИТЕ НА МАТРИЦАТА)*.**
За още по-голяма беда, светът си има свой княз, уникален по лукавство, злоба и опитност в измамите. Чрез плътта и материалността, с които душата се е смесила след падението, той има свободен достъп до нея и като се приближи, разпалва по различни начини в нея любопитство, любов към притежаване, сластолюбива самоутеха; с различните си съблазни я държи постоянно в тях, с различни подучвания внушава планове за задоволяването им и после или помага да ги осъществи, или ги осуетява с посочването на други, по-силни планове, все с една цел - да удължи и да задълбочи пребиваването в тях.
Това представлява всъщност редуването на светските неуспехи и успехи, неблагословени от Бога.

Този княз има цяло пълчище слуги, подчинени на себе си духове на злобата.
Всеки миг те се носят бързо по всички краища на обитаемия свят,

за да посеят тук едно, там - друго, **да омотаят по-дълбоко оплетените в мрежите на греха**, да подновят изтънелите и скъсаните нишки и най-вече - за да бдят **да не би на някого да му хрумне да се освободи от техните вериги и да излезе на свобода**. В последния случай те бързо се стичат около своеволника, отначало по един, **после на отряди и легиони**, а накрая - цяло пълчище, и това - в различни видове и по различни начини, за да затворят всички изходи, да ремонтират нишките и мрежите и, според друго сравнение, пак да блъсне в бездната започналия да се измъква от нея по стръмнината. **В това невидимо царство на духовете съществуват специални тронни места, където се съставят планове, получават се разпореждания приемат се отчети с одобрение или укор към извършителите. Това са така наричаните дълбини сатанински, по израза на свети Иоан Богослов** (Откр. 2:24).

На земята, сред царството им от хора, тези места са СЪЮЗИ на злодейци, развратници и най-вече неверници кощунници, които на дело, с думи и писания разливат навсякъде греховен мрак и закриват Божията светлина *(ДНЕС СЪЮЗИТЕ НА ТЕЗИ СЛУГИ НА САТАНА И РАЗВРАТИТЕЛИ НА НАРОДИТЕ СА ОБЕДИНЕНИ , СИСТЕМАТИЗИРАНИ И „УЗАКОНЕНИ“ В ИУДОМАСОНСКИТЕ ЛОЖИ ПО СВЕТА!!!).* Органът, чрез който те изразяват тук своята воля и власт, е **съвкупност от светски обичаи, пропити от греховни стихии, които винаги замайват човека и го отвличат от Бога**.

Това е устроението на греховната сфера *(матрицата на сатана)*!

Всеки грешник е целият в нея, но бива държан предимно от едно нещо. И това едно нещо понякога може да бъде доста сносно на външен вид и дори заслужаващо одобрение. **Сатаната има една-единствена грижа -това, с**

което човек целият е зает, където са неговите съзнание, внимание, сърце - да бъде не единствено и изключително Бог, а нещо извън Него, та като се привърже към него с ум, воля и сърце, да го има вместо Бога и само за него да се грижи, от него да се интересува, на него да се наслаждава и него да притежава.
Тук не само плътските и душевните страсти, но и благовидни неща, като например **склонност към науката, изкуството, обществено-политическия живот, могат да служат като вериги**, с които сатаната държи ослепените грешници в своя власт и не им дава да се опомнят.
Ако погледнем грешника, вътрешното му състояние и нагласа, ще се окаже, че той понякога знае много, **но е сляп по отношение на Божиите дела и по отношение на делото на своето спасение**; че макар непрестанно да е в грижи и безпокойства, **той е пасивен и безгрижен по отношение на устройването на своето спасение**; че макар непрестанно да изпитва тревоги или наслади на сърцето, е напълно **безчувствен към всичко духовно**. В резултат на това, всички сили на съществото са поразени и **в грешника преобладават ослепяване, нехайство и безчувственост**. Той не вижда състоянието си и поради това не чувства и опасността на положението си; не чувства опасността, а поради това не се старае и да се избави от нея. **И през ум не му минава, че трябва да се промени и да се спаси. Той е напълно и непоклатимо убеден, че при него всичко е наред, че няма какво да желае, че всичко трябва да остане така, както си е**. И затова счита за излишно всяко напомняне за друг начин на живот, не му обръща внимание и дори не може да разбере за какво му е **страни от него и го избягва**...“.

СЛЕДВА ПРОДЪЛЖЕНИЕ...

buditeli.info © 2017